

ע"פ 3925/17 - אבי אגאבאבא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3925/17

ע"פ 3745/17

ע"פ 3750/17

ע"פ 3857/17

ע"פ 3905/17

ע"פ 3926/17

לפני:

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

כבוד השופט ד' מינץ

כבוד השופט י' אלרון

המערער בע"פ 3925/17:

אבי אגאבאבא

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 30.3.2017 בתפ"ח 20623-11-12 שניתן על-ידי כבוד הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים א' ואגו ו-י' צלקובניק

תאריך הישיבות:

ו' באדר א' התשע"ט (11.2.2019)

ח' באדר א' התשע"ט (13.2.2019)

י"ג באדר א' התשע"ט (18.2.2019)

בשם המערער בע"פ 3925/17:

עו"ד משה מרוז, עו"ד משה פלמור

עמוד 1

בשם המשיבה:
עו"ד נגה בן סידי, עו"ד דגנית כהן-ויליאמס,
עו"ד גיורא חזן, עו"ד יעל לוויה-פינק

פסק-דין חלקי (בעניינו של המערער בע"פ 3925/17)

השופטת ד' ברק-ארז:

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע שניתן ביום 30.3.2017 (תפ"ח 20623-11-12, הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים א' ואגו ו-י' צלקובניק). פסק דינו בערעור דן הוא, מבחינות רבות, חלק בלתי נפרד מן הדיון בסדרת ערעורים שמקורם בפרשה רחבת היקף הנסבה על פעילותו של ארגון פשיעה בעיר באר שבע. אנו מקדימים את פסק הדין בעניינו של המערער מאחר שזה כוון כלפי גזר דינו בלבד, וכן מכיוון שמטעמים הנוגעים ליתרת תקופת מאסרו, כמפורט להלן, נכון היה להקדים ולתתו.
2. ביום 26.9.2016 הרשיע בית המשפט המחוזי את המערער ועוד שמונה נאשמים נוספים בעבירות אלימות ונשק, וכן בעבירות כלכליות, שנקבע כי בוצעו כולן במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה שפעל בעיר באר שבע. הערעור דן נדון ביחד עם ערעוריהם של חמישה מבין הנאשמים הנוספים.
3. בתום שלושה ימי דיונים - שהתקיימו בימים 11.2.2019, 13.2.2019 ו-18.2.2019 - הצענו למערערים מתווה שנסב על הכרעה בערעוריהם על הכרעת הדין ועל גזר הדין. המערערים כולם נענו להצעתנו. באופן יותר ספציפי, כל המערערים שהגישו ערעור גם על הכרעת הדין חזרו מערעוריהם אלה, למעט בכל הנוגע לקביעותיו של בית המשפט המחוזי בדבר משך פעילותו של ארגון הפשיעה. בהמשך לכך ציינו כי פסק דינו המנומק יינתן בהמשך.
4. ביום 28.2.2019 הודיענו בא-כוחו של המערער כי נוכח הפחתת הענישה שהוצעה בעניין מרשו, הוא סיים למעשה לרצות את עונש מאסרו. בהמשך לכך, ובהתאם להחלטתי מאותו יום, הודיעה באת-כוח המדינה כי מועד שחרורו המלא של המערער נקבע מלכתחילה ליום 16.8.2021, כך שבהינתן הפחתה של 30 חודשי מאסר בפועל מהעונש שנגזר עליו, סיים לרצותו ביום 16.2.2019. בנסיבות אלה, וכמוסבר לעיל, ראינו ליתן את פסק הדין בעניינו של המערער בעת הזו. מכלול נימוקינו וכן ההכרעה בעניינם של שאר המערערים יינתנו בהמשך במאוחד.
5. המערער הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) (שתי עבירות), חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א) לחוק, החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק (שתי עבירות), נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק, וכן שיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק. בית המשפט המחוזי קבע כי כל העבירות נעברו במסגרת ארגון פשיעה, ולפיכך בנסיבות המחמירות הקבועות בסעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003.

6. למען שלמות התמונה, יצוין כי המערער זוכה מחלק מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום - עבירות של ניסיון לרצח עמוד 2

לפי סעיף 1301(1) לחוק, קבלת רכב גנוב לפי סעיף 413(י) לחוק, קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק, סחיטה בכוח לפי סעיף 427 רישא לחוק והחזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק.

7. גזר דינו של המערער הועמד על שמונה שנים וחודשיים מאסר בפועל, כאשר בית המשפט המחוזי התחשב בהפעלתו של מאסר מותנה בן חמישה חודשים (כשבעניין זה נקבע כי חודשיים ירוצו במצטבר ושלושה חודשים בחופף). כמו כן הוטלו עליו עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים כשהתנאי הוא שלא יעבור עבירת פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו, ופסילה מקבלת והחזקת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

8. המערער טען כי עונש המאסר בפועל שהושת עליו מחמיר עמו וחורג מהענישה הנוהגת, ועל כן יש להפחיתו באופן משמעותי. המערער הדגיש שחלקו היחסי בביצוע העבירות לא היה רב, והלין על כך שבית המשפט המחוזי ייחס חשיבות רבה מדי לעברו הפלילי ומנגד המעיט במשקלן של נסיבותיו האישיות הקשות.

9. בהתאם למתווה שהוזכר לעיל, מצאנו לנכון להפחית את עונש המאסר בפועל שהושת על אגאבאבא בתקופה של 30 חודשים, כך שיועמד על חמש שנים ושמונה חודשיים. זאת, בניכוי ימי מעצרו וכפי שקבע בית המשפט המחוזי. קביעה זו שיקפה הן הפחתה של שנתיים וארבעה חודשיים מתקופת המאסר והן הוראה בדבר חפיפה מלאה, בת שני חודשי מאסר נוספים, של עונש המאסר המותנה שהופעל בעניינו. כן סברנו שעל שאר רכיבי הענישה שקבע בית המשפט המחוזי בעניינו של המערער להיוותר על כנם.

10. בהתערבותנו זו בעונשו של המערער, נתנו משקל גם לכך שהעונש שהושת עליו במקור היה ברף גבוה אף מזה שהושת על אחד מהנאשמים הנוספים, הוא שלומי זיתון (להלן: שלומי), שהורשע בעבירות רבות וחמורות יותר, ובהן ניסיון לרצח וניהול, ארגון והכוונת הפעילות בארגון (וזאת גם לאחר שהבאנו בחשבון את נסיבותיו של שלומי) (ראו: ע"פ 2580/14 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (23.9.2014)).

11. סוף דבר: הערעור מתקבל במובן זה שעונש המאסר הכולל שבו יישא המערער יועמד על חמש שנים ושמונה חודשיים, בניכוי ימי מעצרו, כפי שקבע בית המשפט המחוזי. בהתאם לכך, אנו מורים על שחרורו של המערער ממאסר בהתאם לנהלים המקובלים. שאר רכיבי העונש יישארו בעינם.

ניתן היום, כ"ו באדר א' התשע"ט (3.3.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט